

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 27 października 2010 r. w sprawie T-24/05 Alliance One International, Inc., Standard Commercial Tobacco Co., Inc., Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 29 grudnia 2010 r. przez Alliance One International, Inc., Standard Commercial Tobacco Company, Inc.

(Sprawa C-628/10 P)

(2011/C 72/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: Alliance One International, Inc., Standard Commercial Tobacco Company, Inc. (przedstawiciele: M. Odriozola Alén, abogado, A. João Vide, abogada)

Druga strona postępowania: Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd, Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 27 października 2010 r. w sprawie T-24/05 w zakresie, w jakim Sąd oddała w nim zarzuty nieważności oparte na oczywistym błędzie w ocenie przy stosowaniu art. 101 ust. 1 TFUE i art. 23 ust. 2 rozporządzenia 1/2003⁽¹⁾, na braku dostatecznego uzasadnienia i naruszeniu zasady równego traktowania w przedmiocie ustalenia, że Alliance One International, Inc., poprzednio Standard Commercial Corp. i Standard Commercial Tobacco Co., ponosiły solidarną odpowiedzialność;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 20 października 2004 r. w sprawie COMP/C.38.238/B.2 — Surowiec tytoniowy — Hiszpania w zakresie, w jakim dotyczy ona wnoszących odwołanie i odpowiednie obniżenie nałożonej na nie grzywny oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Po pierwsze wnoszące odwołanie podnoszą, że Komisja i Sąd w niewłaściwy sposób zastosowały art. 101 ust. 1 traktatu TFUE i

art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003 poprzez uznanie SCC i SCT odpowiedzialnymi za naruszenie popełnione przez WWTE. W szczególności wnoszące odwołanie twierdzą, że sprawowanie wspólnej kontroli nie jest wystarczające do wykazania, że były w stanie wywierać decydujący wpływ na zachowanie WWTE w okresie przed majem 1998 r. W każdym razie nawet jeśli możliwe byłoby przypisanie odpowiedzialności w ten sposób w celu określenia podmiotu gospodarczego należałoby uwzględnić obydwie spółki dominujące sprawujące wspólną kontrolę. Tytułem żądania ewentualnego wnoszące odwołanie podnoszą, że poprzez brak dostatecznego uzasadnienia uznania ich za odpowiedzialne Komisja a następnie Sąd naruszyły art. 296 TFUE. Ponadto w odniesieniu do okresu po maju 1998 r. wyrok Sądu pozbawia wnoszące odwołanie ich praw wynikających z ogólnych zasad prawa Unii, praw zawartych w EKPC i w Karcie praw podstawowych będącej obecnie częścią traktatu lizbońskiego a zatem mającej tę samą moc prawną, co prawo pierwotne.

Po drugie wnoszące odwołanie podnoszą, że Sąd naruszył art. 48 § 2 regulaminu postępowania przed nim, prawo do obrony wnoszących odwołanie i art. 296 TFUE umożliwiając Komisji podniesienie nowego argumentu i zmianę jej żądań w odpowiedzi na pisemne pytanie. Wnoszące odwołanie następnie podnoszą, że Sąd nie może wyjaśniać w wyroku (a zatem *ex post facto*) rozumowania przyjętego w decyzji Komisji.

Wreszcie, wnoszące odwołanie utrzymują, że traktując korzystniej inne przedsiębiorstwa Sąd naruszył zasadę równego traktowania ustanowioną w art. 20 Karty praw podstawowych. Z jednej strony wnoszące odwołanie twierdzą, że Sąd naruszył prawo przy określaniu metody przypisywania odpowiedzialności, w szczególności przez przyjęcie metody dwojakiej podstawy, która posłużyła do dyskryminacji przedsiębiorstw według zasadności ich odwołań, lecz ponadto nie ustaliła wzorca. Z drugiej strony wnoszące odwołanie podnoszą, że Sąd zastosował metodę zmierzającą do przypisania odpowiedzialności w sposób dyskryminujący nie zastosowawszy testu dwojakiej podstawy do Universal Corporation i Universal Leaf lub nie zastosowawszy w odniesieniu do SCC i SCTC metody zastosowanej do Universal Corporation i Universal Leaf.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1, s. 1).